

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjih državah.
Izhaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki

The first Slovensic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER, SEPTEMBER 21, 1903, AT THE POST OFFICE AT NEW YORK, N. Y., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

Štev. 43.

NEW YORK, 20. februarija, 1904.

Leto XI.

Hanna v Clevelandu.

Njegovo truplo na mrtvaškem odru.

30,000 ljudi je obiskalo njegovo ležišče.

Klub viharju pričakovala je na kolodvoru velika množica prihod mrtvaškega vlaka.

Cleveland, O., 19. februar. Tukajšnji kapitalisti in njihovi podrepniki so včeraj jazovali za pokojnim senatorjem Hanna. Njegovo truplo so izpostavili javnosti na ogled v auditoriju trgovinske zbornice. Od 1. ure popoldne do 9. ure zvečer šlo je memo okrašeno krste najmanj 30,000 osob, deloma iz radovednosti, deloma za kratek čas.

Poseben vlak z mrtvencem in njegovo rodbino dospel je v Cleveland v največjem viharju, toda kljub temu se je na kolodvoru Pennsylvania železnice nabrala velika množica ljudi.

Ob vhodu v trgovinsko zbornico tvoril je bataljon vojakov špalri.

Pokojnika bode danes blagoslovil škof Leonard, na kar ga bodo začasno pokopali na pokopališču Lake View.

Washingtonske novosti.

Washington, 19. februar. Državni oddelek je sprejel resignacijo W. J. Buchanana, ameriškega poslanika v Panami. Kdo bode njegov naslednik, še ni znano.

+ + +

V senatu so sprejeli brez ugovora Morganovo resolucijo, s ktero bodo naprosili predsednika, naj izroči se natuš Še nadaljnje informacije o Panami in prepis ustave republike Paname. Nadalje zahteva tudi resolucija vse tajne odredbe, ktere je naša vlada izdala z ozirom na Panamo in Colombijo.

Ob tej prilici je senator Spooner zopet govoril o prekopovanju vprašanja in je zagovarjal Roosevelta proti napadom, vsled katerih je bil predsednik v zvezi z vstajo v Panami. Govornik je povdral, da je predsednik v tej zadevi postopal polnoporna pravilno.

+ + +

Ruska vlada je državnemu oddelku uradoma naznala, da na svetovnej razstavi v St. Louisu ne bode razstavila.

+ + +

Državni in mornarični oddelek sedaj še nista dobila poročila o izkrcajanju vojakov v San Domingo. Naša vlada želi, da bi jej ne bilo treba z orožjem posredovati v imenovanem reprezentantu. Ako pa tamоšnje ljudstvo ne bodo spoštovalo ameriških korist, potem bodo vsekakor potrebovali proti San Domingu energično nastopiti.

Dve novi državi.

Washington, 20. februar. Zapadni politikarji delujejo vedno na to, da se združita teritorija Oklahoma in Indian Territory in da tvorita državo imenom Oklahoma. Na to že dolgo deluje zbornični odsek za teritorije in bode v kratkem podal vladi tozadnji postavni predlog, kjer bode predsedniških volitvah izdatno vplivali.

Nova država Oklahoma imela bodo 800,000 prebivalcev in jo bodo razdelili v štiri kongresovske okraje. Pričakovati je, da bodo tamоšnje volitve izpadle v prid demokratov.

Nazadnje se bodela tudi teritorija Arizona in New Mexico zdjelinila v posebno državo, imenom Montezuma, kar se bode pa kasneje zgodilo.

Boržina poročila.

Chicago Great Western železnica naznana, da je svojo delniško glavnico povišala za \$20,000,000.

Na borži se trdi, da bodo delnice Delaware, Lakawanna & Western železnice padle in sicer radi vespečnega tekmovanja mehkega premoga z tredim.

Znižanje plače.

Pittsburg, Pa., 19. februar. Posestniki tukajšnjih steklar so znižali svojim delavcem plačo za 18 odstotkov.

400,000 Rusov.

Tekom 11 dni bode samo v Mandžuriji skoraj pol milijona ruskih vojakov; koncentracija ruskih čet ob dolenjem Yalu.

Nadaljnih 120,000 vojakov pride v par dnevih iz Moskve, Kijeva in Varšave.

Uradno poročilo podkralja Aleksijeve o pomorski bitki pri Port Arthuru. — Japonske zgube.

Pri Chemulpo so zgubili Japonci tri vojne ladje, predno so se Rusi umaknili.

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljanju so bile najbolj izpostavljene vojne ladje, potem baterije 15, 13, 17 in 18."

Petrograd, 19. februar. Podkralj Aleksijev brzjavljiva podrobnost o rusko-japonski pomorski bitki, katera se je vršila dne 9. februarja, pred Port Arthurom. Iz poročila je razvidno, da je bila bitka povsem drugačna, nego so poročali Angleži in Japonci in da so morali Japonci bežati. Večina japonskih vojnih ladij je bila takrat poškodovana, radi cesar je sedaj umnevno, čemu se Japonci v drugič ne vejo napasti Ruse.

Aleksijev tozadnji poročilo se glasi:

"Po nočnem torpednem napadu do spredo je naslednje jutro ob 10. uri japonsko vojno brodovje, katero je štelo 16 vojnih ladij na portarthursko višino. Prijedov so takoj opazili na signalnej pobrežnej postaji, kateri tudi na naših na boj pripravljenih ladijah. Naše brodovje je štelo 5 vojnih ladij, 5 križark in 15 torpednih čolnov, katero brodovje sta povejivala podadmiral Stark in podadmiral Uhontskij. Pobrežne baterije so se takoj pripravile na sprejem sovražnika. Brodovje je dvignilo sidra in ko je sovražnik izstrelil prvi strel, odgovor je naš brodovje zajedno z baterijami, s živahnim kanonado. Sovražnemu streljan

Glas Naroda.
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.
Lastnik: FRANK SAKSER.
109 Greenwich St., New York City.

Jezikovo vprašanje v avstrijski vojski.

Poveljstvo osmega voja v Pragi na Češkem je izdalo nekako izvrševalno naredbo k rezervativni naredbi vojnega ministra o učenju polkovnega jezika od strani častnikov. Poveljstvo osmoga voja odreja, da se ustanoviti dva tečaja za češki jezik. Enega za one, ki znajo češki za službeno porabo, druga pa za one, ki le malo ali ni znajo češkega jezika. Za vsaki tečaj so določene po tri ure na teden. Važno pa je, kako poveljništvo voja označa pomen in namen teh tečajev. Povdignite namreč, da ti tečaji so le podrejeno sredstvo za naučenje češkega jezika. Dajajo naj le navodila, kako se treba sami učiti kakrška jezik s pridnjimi vajami in konverzacijo. Vsak letov povodom spomladnega ogledovanja vojašta ima poveljstvo brigade komisijonalno ugotoviti, kateri višji častniki še ne znajo in kateri znajo češki jezik.

Ali ni da bi človek ne verjal svojim lastnim očem in lastnim ušesom?

Le domisimo se, kaj se je še v bližini minolosti branilo od strani vojne uprave kakor kako sveto dogmo in se je pogrešek proti tej dogmi označalo kakor zločinski atentat na sestavo in celo obstanek vojske. In primerjamo to s tem, kar se sedaj odreja in zahteva. Kakov propad med nazori sedaj in onimi bližnje minolosti!

Kakov preobrat! Nedavno še so kazovali z večmesečnimi ječami vsaki "tukaj" na kontrolnih shodih, torej na činu, ki je le na pol militarične narave in na katerem sodelujejo ljudje, ki niso v prezenčni službi, ki torej niso v "fronti". Nedavno so šteli častniku v zločinu, ako je tudi izven službe sprengovil kako nemško besedo. Sedaj pa priznavajo važnost nemškega jezika in neobhodno potrebno ni za morebitno, ni za podčastnike. Prej so kazovali besedilo "Tukaj" na kontrolnih shodih, odslej pa hočajo dopuščati, da možto in podčastniki v aktivni službi morejo službeno občevati v nemškem jeziku. Prej so častniku strogo zabranjevali vsako nemško besedo, sedaj pa mu priporočajo pridno vajo v polkovnih jezikih.

Del nepravičnega in ob jednem nemzinselnega in naravnost škodljivega privilegia nemškega jezika v vojski je veličast. V nemškem taboru je zavladala nekaka tisična. V zadregi so, ker ne vedo, kako bi in kaj bi?

Menda imajo občutek, ki navstavlja po kaki izgubljeni bitke! Ta nemška zadrega pa naj služi v migljaju, v kakem tempu naj bi se resevalo jezikovno vprašanje v Avstriji v obči! Ali o tem o drugi priliki.

Vesti iz Hrvatske.

Zopet zamoreno zabeležiti kako karakteristično dejstvo, ki priča, kako prav je imel Štefan Radič, ki je v znanem članku dokazoval, da je voda čistih zato nasprotni sedanjemu gibanju po Hrvatskem, oživelem po mnogih javnih skupščinah, ker ni v interesu Židov na Hrvatskem, da bi na Hrvatskem vzklopilo ustavno življenje in bi se narod jel zavedati svojih pravic.

Dejstvo, na katero mislimo, pa je, da je prosluli Kobi Frank, brat voditelja "čistih", začel po nemških listih, katerim je stalni dopisnik ("Zeit", "N. Fr. Presse", "Pester Lloyd") sumičiti rečeno gibanje, češ, da isto izjavljuje nemire. Notarčna resnica je, kateri ne tudi naravnost niti glasilo hrvatske vlade, da je narod v belovarskem okraju vzklopil zato, ker se vidi oškodovanega v svojih pravicah in interesih. Vsakdo ve, da so rečeni nimri gospodarske nравi; Kobi Frank pa je tako drzen, da bije tej resnicu v obraz in trdi, da so nemiri v belovarskem okraju posledica javnih skupščin!!

Po pravici pravi reči "Novi List", da je ni beseda, ki bi mogla primerno označiti tako infamijo. Evidentno je, da je Kobi Frank orodje Nemcov in Madjarov. In človek, ki namenoma in neverjetnim cinizmom jemlje dobro in gazi živiljenjske koriste narodu hrvatskemu je brat "najčistejega". "največjega" Hrvata! Res je sicer, da tu najbljžje krvno sorodstvo ne dookazuje političnega somišljenja in da tudi brat ne more odgovarjati za politične grehe svojega brata. Ali tu imamo dejstvo, da Kobi Frank dosledno, sistematično in nepretržno nadaljuje svoje narodu hrvatskemu sovražno delo, ne da bi bil največji Hrvat, ker dajeval kakovšnodi znamenje od sebe, da obsoja Kobijevo početje.

"Rusija lahko počaka!" — tako se tudi sedaj govorji v nevskej metropoli in čas ter potrebitnost sta bila vedno in vselej najboljša zaveznička Rusije. Ona se je v Aziji neizogibljivo vedno umaknila in je kasnejše podvodenje hitrostno napredovalo.

Baš tako se bodo tudi sedaj zdajdilo, kajti Japonska in njena tajna zaveznička Amerika v ruski politiki ne prideva v poštev, ker ne moreta preprečiti končnih ruskih ciljev.

Startat Aleksander Stix, 68 let star, pisar brez posla in stalnega sanovanja, je prišel pit v gostilno L. Ahlina na Karlovski cesti št. 28 v Ljubljani. Ko ni bil nikogar v gostilni, šel je v stransko sobo in ukral del gostilničerja zlato uro in verižico. Nato je plačal svojo ceho in odšel. Pozneje je prodajal uro in verižico pri urarju Sonnitzu na Sv. Peteri cesti št. 14. Navedenemu se je pa sumljiv zdel in je vsled tega o tem obvestil policijo. Dva detektiva sta Stix prijela in odvedla v zapor.

BODI previden ako pošiljanje novcev v staro domovino. Zato se vedno obrni na Fr. SAKSERJA, 109 Greenwich Str., New York, ker ta je najbrže in najceneje postreže.

Dr. Martin Ivec.

Sola na Ogrskem in madjarizacija.

Dopisi.

Joliet, Ill., 17. februar.

Dr. Martin Ivec, tako je ime našemu rojaku, kterega smo pred kratkim prav burno pozdravili tu v Jolietu. Kakor ladiji na viharnem morju, tako je bilo našem mlademu rojaku, predno je dosegel svoj začeljni cilj.

Evo vam par podatkov njegovega življenja.

Rojen je bil od revnih starišev v vasi Semič na Dolenjskem, dne 18. oktobra 1878. Oče mu je umrl, ko je bil sinko komaj dve leti star. Niegova mati pa je bila doura, krepsa na ženska, ter je vzgojevala svojega Martinčka, kakor je najbolje znala. Ko je dovršil domače šole, ustavil je svoj kraj, ter si sel v Ameriko srče Iskani, kjer mu je živel stric, John Kraker po imenu. Vdomač se je pri svojem stricu v Torah. Mati, ta ga je poslal v tamkajšnje javne šole. Kaza je nevadno marljivo v učenju. Pozneje je vstopil v St. John's University v Collegeville, Minn. Med tem ko so drugi odšli na pričakovanje, je en delal za takozvanimi college. Koncem šestletnega učenja s častjo nagradil ga je zavod za njegovo marljivost z zlatom svinčnikom.

Sedaj je bil na razpotju, vedel ni naj li vstreže materi, ktera je vedno želela, da postane njen sinko duhovnik, ali naj vstreže svojej iskrnej želji, postati zdravnik. Odločil se je za slednje, dasi je dobro vedel, da stane proučevanje zdravnika premičenje, radi tega je sklenil najprej zaslužiti si nekaj denarja. Učil je v javnih šolah po Minnesoti z velikim uspehom. Vstopil je v "University of Minnesota" v Minneapolisu, Minn. L. 1900. Tu se je odlikoval pred vsemi družimi dijaki njegovega razreda. Njegovo hrepenevanje pa je bilo, študirati na najboljši medicinski šoli v Ameriki, tako je došel v Chicago ter vstopil v češko vseučilišče, kjer je študiral tri leta. Tu je mladi mož pridobil svojo zmago. Učil se je na vse pretege dan in noč. Bil je najboljši dijak medicine za kar ga je češko vseučilišče počastilo z dragoceno zlatno svinčnikom. Dne 19. dec. 1903 je bil graduiran. Začenši z januarjem pričel je nadaljevati svoje študije v Rush Medical College, a proučeval posebno revmatizem ter ženske in otročje bolezni. Več slovenskih držav je izvabilo svojim zdravniškim preiskovalcem.

Rim, 20. februar. Angleški parnik "Lake Michigan", kapitan Oeven, kateri je odplovil dne 5. februarja iz St. Johna, N. B., proti Londonu, se jezadel v včeraj s angleško jadranko "Mattherhorn" in je bil v sredini zelo poškodovan. Parnik so pa srečno dovedli v Dungeness, kjer so jo pustili steti na počitnice.

Rim, 20. februar. Papež Sarto je sprejet v avdijenco duhovnika Patrick E. Smytha iz Jersey City, N. J.

Kopenhagen, 20. februar. Bivši japonski poslanik v Petrogradu, Mr. Kurino, kateri je tudi poslanik za Skandinavijo, odpotoval je danes iz Berolina v tukajšnje mesto.

Evropske in druge vesti.

Dr. Martin Ivec se nahaja v Jolietu vsake nedelje popoldne od 1. do 4. ure popoldne v poslopiju g. A. Golobčića. Upamo pa, da se v kratkem popolnoma tu naseli. S svojim plemenitim srečem in finim obnašanjem pridobil si je obilo prijateljev.

Kar je posebno plemenito v njem je, da ima zelo rad svoje rojake.

Z veselim srečem priporočamo že sedaj prvega slovenskega zdravnika v Ameriki, s kojim se boste lahko pogovorili v materinsčini.

Bog ga čuvaj, pa živi naj mnogo let in dela čast svoji domovini!

Janko Ogulin.

KJE JE?

Martin Kristan. Pred mesecem dni je bil v Marquette, od kjer je počel. Z njim je zginilo tudi \$140. Najbrž je sedaj nekje v Colorado. Star je 19 let, doma je iz Zaloge pri Novem mestu. Kdor mi naznani njegov naslov, dobri \$10. Frank Štemberger, Box 27, Marquette, Ill. (18-20 2)

Kranjsko slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

v Forest City, Penna.

Inkorporirano dn 31. januarja 1902 v Pensylvaniji.

ODBORNKI:

Predsednik: JOSIP ZALAR, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSIP ŽIDAN, P. O. Box 478, Forest City, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, P. O. Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: IVAN ŽIGAN, P. O. Box 575, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, P. O. Box 537, Forest City, Pa.

GOSPODARSKI IN RAČUNSKI ODBOR:

JOSIP BUCINELI star., P. O. Box 591, Forest City, Pa.
ANTON OVEN, P. O. Box 537, Forest City, Pa.
IVAN OSALIN, P. O. Box 492, Forest City, Pa.
JOSIP GORENC, P. O. Box 569, Forest City, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOSIP BUCINELI ml., P. O. Box 591, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, P. O. Box 28, Forest City, Pa.
IVAN OPEKA, P. O. Box 626, Forest City, Pa.
PRIMOŽ MATOS, P. O. Box 652, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: John Telban, P. O. Box 607, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "Glas Naroda".

Zakaj trpite?

Zakaj se mučite, ko zamorete lahko in hitro ozdraviti? Berite Slovenci spričevala od bolnikov, kteri so se obrnili na prof. Collinsa in so sedaj popolnoma ozdravljeni. Ker nam predstori ne dopušča, priobčimo samo nekoliko pisem, iz katerih lahko posname.

prof E. Collins najboljši zdravnik.

Vsek dan dobi prof. dr. Collins na stotine zahvalnih pisem.

Zahvalna pisma:

Gospa Anna Obešter piše:

Velečenjeni prof. Collins:

Zelo bi mi bilo ustrezeno,

da bi te moje vrstice objavili,

in da Vas iste pri zdravju najdejo ka-

kor sem i jaz hvala Bogu.

Naznamjan, da po Vaših zdravilih

se počutim popolnoma zdrava in ne čutim nikakih bolečin v životu.

Tek imam dober in sem zelo srečen.

Vaš znanost v zdravljenju, v

slučajih take težke bolezni kakor

sem jo jaz imela me veče dolžnost

Vas vsem bolnim Slovenkom toplo

priporočati. Z veleštevanjem Vaša

Anna Obešter, 374 Apple St.

Pottstown, Pa.

Cenjeni gospod profesor Collins:
Kačor vam znano trpel sem dolgo časa blizu leta na bolezni v grlu, šumenje v ušesah in po-sluh zgubil sem. Zdravnik, na katere sem se obrnil, obe-njam, da me ozdravijo, ali bi-lo je ravno nasprotno, pokvaril so me do cela in moji živci so bili po-polnoma oslabljeni. Obrnil sem se zaupno na Vas g. prof. Collins. Vi ste mi zdravila poslali in po prvi uporabi čutil sem se boljši in sem bil za delo sposob, sedaj sem pa hvala Bogu in Vam do celo zdrav. Zahvaljujem se. Vam tem potom najsrceje in bilježim v veleštevanjem Mato Zugezic, Box 123 Bellefonte, Pa.

Vsakdo mora pripoznati

da najboljša priporočila za zdravnika so zahvalna pisma od bolnikov, in baš bolniki se imajo zahvaliti g. prof. dr. E. C. Collinsu, da so sedaj zdravi in srečni. Zdravje je največje bogastvo sveta. Prof. dr. Collins posluje že mnogo let točno in vestno ter on zamore pomagati v vseh slučajih, posebno pri boleznih, ko drugi zdravniki že več niso mogli pomagati in bolniku odzvili vse upanje. Prof. Collins trdi, da se vsaka bolezen ozdraviti in njegovo prepričanje je, da zamore človek umreti zaradi velike starosti, ali pa vsled oslabjenja. Izvrstna zdravila, dobro spoznanje bolezni, točno ravnanje po njegovem navodilu vsakomu zagotovi zdravje. Ako trpite na bolezni, kateri nobeden zdravnik ozdraviti ne more in ni bila pravilno lečena, takoj pišite na imenovanega zdravnika. Ako trpite vsled malobjrstnosti, prehlajenja, na prsh, želodcu pljučah in drugih boleznih ali nesposobnosti?

Ne prikrivajte ničesar, pišite takoj vse natančno, obrnite se na tega zdravnika s polnim zaupanjem. Bodite si svestni, da vam bude gotovo pomagal.

Prof. dr. Collins Dispepsia Cure.

Ta bolezen prouzročuje, da bolnik neznosno trpi in nastane od prehlajenja, nerednega življenja jedi in pijač. To zdravilo je on izumil, pomaga vsakem, aka na tej bolezni trpi.

Bolezen na ledicah ozdravi on zanesljivo, točno, vestno v par dnevih.

Njegov način ozdraviti reumatizem je neprekosljiv; on ne daje zdravila kakor drugi zdravniki da bolnika preveč na stran ženejo, njegov način zdravljenja pri tej bolezni je drugačen, osvobodil bolnika takoj od neznosnih muk in bolečin. Ktemu ni prilika dana osobno obiskati prof. dr. Collinsa, naj mu takoj piše in dobro opiše

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
 Podpredsednik: JOHN KERZISNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
 I. tajnik: JURJ L. BROZICH, Ely, Minn.
 II. tajnik: ANTON GERZIN, 2127 Log St., Calumet, Mich.
 Blagajnik: IVAN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, Ohio.
 IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
 IVAN PRIMOZIC, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUCAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
 JAKOB ZABUKOVEC, 5102 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljati na I. tajnika: Geo. L. Brozich, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
 Denarne pošiljalstve naj se pošljajo blagajniku: Ivan Govze, P. O. Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

Drobnosti.

Umril je v Spodnji Šiški Simon Breclnik, poseznik, mesar in občnini izdelovalce kranjskih klobas, v 67. letu svoje starosti.

Iz Celoveca se poroča: Dne 1. februarja ste se vršili pri takšnjem deželnem sodišču dve prizvani obravnavi pod predsedstvom d. s. svetnika Schwentnerja. Pri prvi se je izrazil občenost rodom Slovenec, da zna tudi nemško, in se ga je res nemško zaslišal. Seveda je govoril tudi njegov branitelj dr. Frlan nemško. Pri drugi obravnavi je rekel eden občenec, da govor le silo nemško, drugi pa, da razume le kako besedo nemško. Zaslišavala sta re obadvab v slovenskem jeziku, tudi državni pravnik je govoril z njima slovensko, in skoro nevjetno, dovolilo se je tudi dr. Frlan braniti ju slovensko. Govornika se ni motilo, samo neka opazka se je slišala iz ust asesorja, sedega na desni predsednikovi strani, ko je vprašal ironično zapisnikarja, če razume govornika.

Tast ubil zeta. Iz Požegjavljivo: Gayro Linjakovič se je vrnil domov v Vrbovljane močno napič. A ker ga je žena zapustila že pred 6. tedni ter odšla k svojemu očetu Vaso Panduriću, sklenil je Linjakovič iti k svojemu lastu, da bi pregororil svojo ženo na povrnitev k njemu. Dospevši pod okno Vase Panduriće, je jid razbijati po njem ter zahtevati, naj gre žena domov. Vsled temu je prišlo do zasmovanja. Ko pa je na to Linjakovič loputnil po oknu in razbil tri šipe in je potem skušal zleti na okno in hišo lastovo, udaril ga je ta poslednji s sekiro po glavi, tako, da je udarjeni padel vznak in je umrl par dni potem na zadobijeni rani. Dne 21. januarja se je vršila glavna razprava in 63letni Vaso Pandurić je bil obsojen v šest mesecov zapora zaradi prekoračenja potrebe obrambe.

V "nemškem" Ptiju iščejo župana. Do sedaj se atm. županovljanji velikomenski pek z imenom Ornik. Ali uprava občine Ptuj je tako žalostno proslula, da je morala tudi na sodiščih iskati svojega dobrega imena. Po takem ničudo, da se oče Ornik čutijo nekako utrujene in si ne upajo prav, da bi zopet breme občinske uprave jemali na svoja pleča. Dvojboj na Reki. Radi prepriča v nemškem javnem lokalju sta si napovedala dvojbojni domobranci častnik Hinko Milčenč in grški konzularni agent Remej Hoffmann. Dvojboj se je vršil na sablje. Sekundantje so bili stiže officiri. Hoffmann je bil težko ranjen. Radi sleparstva je dale državno pravduštvu zapreti trgovca Konstantina Komatiča na Reki. Prisepanje sveta znača 50.000 K.

Za avstrijske Italije. V Milanu je bil pod predsedstvom Ricciotti Garibaldija shod združenih družb "Pro Trieste e Trento". Razgovarjalo se je, kako bi se najbolje pospeševala propaganda v uradnik Italijanom v Avstriji, da se obvarji germanizacijo. Izvollil se je centralni odbor s predsednikom Garibaldijem da agitira v tamtem poli eti Italiji.

Mobilizacija? Zemunski list poroča, da se 4. in 7. voj (Budimpešta in Temešvar) premestita v mesec marec na srbske in črnomorske meje, poprej pa se mobilizuje. List izjavlja, da vzdržuje to svoj vest napram vsakemu oporekanju. Iz Kosovskega je pribelalo na Srbsko večrske popov, ki so se pri ministerstvu pritožili nad turškimi grozdejstvi. Srbska vlada se je takoj pritožila pri sultani ter v svoji tožbi posebno podvajala, da Srbiji ne bode mogoče ostati neutralni, ako Turška kupiči ob njenih mejah vedno več vojašta, ki se loti večkrat srbskih meščanov.

Nesrečna dedičina. V Botoni pri Torontalu je podedoval posestnik Peter Murgu 50.000 K. V

negu sem, imam neko posebno sredstvo, da dosezam to, ne da bi mi trebalo lagati radi tega". — "Tu pa sem že radovedna", je odvrnila prijateljica. "akko delate to?" — "Jaz pa želim, da lažejo drugi. Vidite! Če je katera dama — so vedno le dame, ki morejo brzdati svoje radovednosti v tem pogledu — če me je torej kaka dama vprašala po moji starosti pa odgovarjam: "O, jaz sem za leto ali dve starejša nego vi, moja draga, usojeno leto. Kako stari ste vi prav za prav?" — Kolikor potem vprašate lica odčrti od svoje resnične starosti, toliko bi si jaz nikdar ne upala odlagati od svoje starosti.

Slike papeža za cesarja Franca Josipa in Viljemima in za cara Nikolaja. Iz Rima se brzjavila, da se govor tamkaj, da pojde posebni papeževi odpodlane na dvore v Petogradu. Dunaju in Berolini, da izroči carju in obema cesarjem sliko papeža, izdelano po slikarju Lipaju, in papeževa ročna pisma.

Obrite starke. Nastopna skoro neverjetna epizoda je vzbudila veliko veselosti med čitatelji ruskih listov. Oziroma na odredbo ruske vlade da je po bolnišnicah in ubožničah posvečati največjo pozornost zdravstvenim razmeram, je sklenila te dni uprava vskrbovalnega doma v Petrogradi, da bo ne le možem, ampak tudi starkam ki uživajo v domu oskrbo, na državne troške nudila zdravje pospešujočo dobroto — brivne britve. Vzdic v prostestom, hreščanju in joku so pazniki in nadzorniki v ad hoc dolčenih briňnih salonih po skupinah predstavili nič manje nego tristisoč stark, kjer so jih oropali večje ali manje krasote — brk.

Razne male novice. — Zastrupljenje s klobasami. V kušarski šoli v Darmstadtu se je 12 oseb zastrupilo s pokvarjenimi klobasami. Sedem oseb je že umrlo, ostalih pet pa je že vedno v smrtni nevarnosti. — Španski vojni minister Linares je demisijonal, da se more dvobojevati s poslancem Sarinom. — Premeteni slepar. Poštni poštni uradnik Hans Schoeninger v Karlovič varih je ponaredil menijo na 7000 K, denar vzdignil ter odšel v poljskega žida preoblečen v Lvov; tam je dobil v roke neko tujo korespondenco ter z njeno pomočjo vzdignil ček za 200,000 K ter zbežal. — Sprejem nadškofa v Tridentu. Dne 28. januarja je prisel v Trident novi nadškof Endrioci. Pri sprejemu je priredila svobodomiselna mladina demonstracijo. Več demonstrantov je prijavljenih sodišču zaradi pretikelirkih klicev. — Tovarna za topove in puške v Plznu, last Škoda, je imela v pretečenem letu 728.000 kron zgube. — Umrl je Badenu pri Dunaju vpokojeni polkovnik Karl Beinoist de Limonet, bivši poveljnik 27. polka. — Ženska — gledališčna ravnateljica. V Črnicah zgradi novo mestno gledališče, kojega ravnateljeva prevzame heroina Adela Sanrock. — Črno osepnice razsajajo zelo nudo v Carigradu.

Hrvatske male novice. — Dijaski štrajk na gospodarski akademiji v Krizevicih. Slušatelji te akademije so izostali od predavanj, ker niso bili zadovoljni s postopanjem prof. Kerna. Ravnateljstvo so predložili obširno spomenico, v kateri so navedeni vzroki štrajka. Dasi so bili dinaki že zaslišani in jim je ravnatelj objubil, da bode uvedel strogo preiskavo, vendar še štrajk trajal.

Zavod sv. Jeronima v Rimu. "Obzor" se pise iz Rima, da je bila vključena obravnavna v zadevi zavoda sv. Jeronima 26. jan. Kako je pravda iztekel, se še ne ve, ker se bode razsodba še le razglasila čez mesec dni. Tatvino v hrvat. akademiku podporne društvo v Zagrebu. Ukradena kasetna se je našla. Našel jo je vsečuški pedel na hodniku, ko je odpiral dvostročna vrata. Za tata je bila železna kasetna pretežka in ker se ni dala kot wertheimerica zlahka odpreti, jo je skril med vratama na hodniku, da bi morda kasneje prisel po njo. Tat je odnesel samo 500 K, ki so se nahajale v priročni blagajni. Najdena kasetna se je nesla na redarstvo, kjer so jo otvorili in v njej našli 3500 K v gotovini. Tatvino po krivem obdolženega pravnika Jariča so izpuščili takoj na svobodo. — Odgodenie hrvaškega sabora. "Obzor" javlja, da bo sabor 10. ali 15. svetega odgovoren za nimajo potnik nikakega zadrtka.

PARNIKI, kteri v kratkem odpljujejo v HAVRE, so slednji: Brijaparnik LA TOURNAINE, z 20 točki konj. sil. odpljuje dne 25. februarja ob 10. uri dopoludne ter rabi preko vode samo 6 do 7 dni.

Brijaparnik LA CHAMPAGNE odpljuje dne 3. marca ob 10. uri dopoludne ter rabi preko vode samo 8 dni.

Brijaparnik LA LORRAINE odpljuje dne 10. marca ob 10. uri dopoludne ter rabi preko vode samo 6 do 7 dni.

Opozorjamo toraj vse one SLOVENCE in HRVATE v HRVATSTVU v mestu Clevelandu, Ohio, in okolici, kateri hočejo potovati v staro domovino, da ne znamo prilike ter se pravčasno oglašajo v našej podružnici na 1778 ST. CLAIR ST., CLEVELAND, O., in one iz drugih krajev Zjedbenih držav, da nam naznamo natrjenčen prihod v New York, da nam tako omogočimo pravčasno in na pravje postajti jih pričakovati. V slučaju, da prihod v New York, se ne smidete z našim vslužbenec na postaji, počljite nas po telefonu: 3795 Cortlandt, ter nam naznamite, na kateri postaji ste in prisel bode takoj na vslužbenec po Vas. Ne pustite se po drugemu odpeljati in ne dajte čekov od krovčevog in rok, da nimate nepotrebni stroški. Kupite vožnji listek v New Yorku, ker tako se obvaruite raznih neprilik. Vsaki dan prije rojaki radi tega k nam za pomoč, toda prepozno!

Starost žensk. "To je smešna navada, da nektere ženske prikrivajo svojo starost" — je rekla neka jepa ženska s prezgodino osiljene lasmi. "Jaz moram pošteno zatrudit, da nisem nikoli govorila neresnice v tem pogledu". "Res ne!"? je vprašala nje prijateljica, in je posebno naglašila ti dve besedi. "Ne, v resnici ne", je odgovorila gospa s finim nasmehom na svojem še vedno lepem obrazu. "Je res tako, kakor pravim. Če se hočem kazati mlajšo,

KJE JE?

Alojzija Florjančič, po domači Zaplatarjeva, doma iz Brunnvusi pri Mokronogu. Prišla je sem pred pol letom. Za një bi rada zvedela njenega prijateljice Marija Kajzer. Kedr znancev zanjo ve, prosim, da bi mi sporočili. Marija Kajzer, 221 Springgarden Ave., Allegheny, Pa.

SVARILLO.

Rojake svarim, da se čuvajo necega JOHN TUŠEKA, doma iz Gorenjskega, ki nima leve roke in je majhne postave. Jaz sem mu dal \$340 za blago, kjer je dobil iz Chicago. Denar je pa zaigral in zapravil, na kar je

(19-20 2) George Negro, Diamondville, Wyo.

Kurz.

Za 100 krun avstr. veljave treba dati \$20.45 in k temu še 15 centov za poštino, ker mora biti dearna pošiljatelj registrirana.

JOHN KRACKER

1199 St. Clair St., Cleveland, O.

Priporoča rojaku svoja IZVRSTNA VINA, kteri v kakovosti nadkrijujejo vse druga ameriška vina. Kudcuš vino predaja po son galonu: belo po 70c. Najboljši DOMACI TROPINOVEC 4 1/2 galone za \$12, STAR IZBOREN DROŽNIK 4 1/2 galone za \$13. BRINJEVEČ, za katerga sem importiral brinje iz Kranjske, velja 1/2 buteljek \$18. Vino je najboljši vrste, ker je pridelana kapljica v lastnik vinogradil. Isto tako je tudi žganje najboljše vrste, ker je na isti način kuhano kakor doma na Kranjskem. Za države: Ohio, Pensilvanijo in Illinois plačam prevozne stroške, posodo pa niznam. Za mnogotraščila se priporoča:

JOHN KRACKER
1199 St. Clair St., Cleveland, O.

F. G. Tassotti,

108 Meserole St., Brooklyn Borough
New York, N. Y.

dopisnik g. F. Sakserja v New Yorku

Pošilja denarie v

— STARO DOMOVINO:

hitro, zanesljivo, po dnevni kurzu; zamenjuje avstrijski denar, preskrbi potnikom v staro domovino ali od tam sem ugoden vožnjo (šifkarje), kakor tudi železniške listke po Zjed. državah. Sprejema naročnike in način način za "Glas Naroda".

Priporoča se Brooklynim Slovencem in jamči hitro in solidno potrebo.

Z odličnim spoštovanjem

F. G. Tassotti.

108 Meserole St., Brooklyn, N. Y.

Frank Sakserjeva pisarna v Clevelandu, O., se nahaja v hiši štev. 1778 St. Clair St. Pošilja denar v staro domovino, prodaja se parobrodni listki in prejema naročnino za dnevnik "Glas Naroda" in to vse na moje odgovornost.

HOTEL MUCHITZ,
FOREST CITY, PA.

Kretanje parnikov.

Dospeti imajo:

Cassel iz Bremena.

Sloterdyk iz Rotterdam.

Chemnitz iz Bremena.

Cedric iz Liverpoola.

Patricia iz Hamburga.

Le Touraine iz Havre.

Campania iz Liverpoola.

Philadelphia iz Southamptona.

Moltke iz Hamburga.

Zeeland iz Antwerpena.

Lahn 20. februar v Genovo.

Ivernia 20. februar v Liverpool.

Pennsylvania 20. februar v Hamburg.

St. Paul 20. februar v Southampton.

Kroonland 20. februar v Antwerpen.

Zeeland 27. februar v Antwerpen.

Patricia 27. februar v Hamburg.

Campania 27. februar v Liverpool.

Furness 27. februar v Glasgow.

Amsterdam 1. marca v Rotterdam.

Majestic 2. marca v Liverpool.

La Champagne 3. marca v Havre.</p

Cilji našega hrepenjenja.

(Dalej)

9.

Čutil sem, da je vse končano. Videl sem brezdanji prepad med nama in vedel, da ji ni moč na zemlji, ki bi ga izpolnila. Solnce, čigar žarki so za kratko dobo predriči oblake ter me ogrevali, se je spet skrilo. Ni bilo čuda: prekletstvo je čulo nad menoj, in z menoj je hodila nesreča — bila je moja dedičina.

Prihodnji dan sem se ogibal Olginega doma. V pisarno sem šel po nasproti strani ulice, dasi mi je bilo tam dalje. Po istem potu sem se zvezčer vrnil.

Ves večer sem presedel doma. Bilo mi je brido in hudo — bil sem izobden in pregnan iz raja. V srcu sem čutil veliko in žalostno praznino. — "Treba jo bo izpolnit, sicer se tvoje življenje izgubi v njej kakor potoček v živini puščavi."

Drugi večer mi je bilo doma nezmočno, moral sem na ulico... Šel sem mimo njenega doma. V sobi je bila luč, okna so bila zastrita... "Vstopil bi, pokleknil pred njo ter jo še enkrat prosil odpuščanja..." A kako naj stopim pred njo, ko naju loči tako globok prepad!... "Da, ko bi bil kakor ona — ne, ko bi bil le nekoliko podoben: nemara bi se usmilila in mi odpustila hipno zmoto. A sedaj me ne umeva: bitje iz drugega sveta je, jaz pa sem dete zemlje, ves sem navezan na zemljo in na njeni nižave."

Nastolil sem se na zid pod oknom... "Vse je končano! Laž — ni končano. Ko bi bilo!"

Ko bi mogel vse izruvati iz srca, vse spomine pogrezniti in neizmerni ocean minljivosti in pozabljivosti! Hmno zmagovalstva in sreče bi zapel!

Lepe želje — tako lepe, kakor bi si zaželel zvezd od tam goru na azurnem nebu. Neizpolnilo!

Zdajci se mi je nekaj vzbudilo v srcu, zazplatali mi navzgor, mi sišlo v grlo ter me dušilo. Roka se mi je v jezni upornosti stiskala v pest. Divje sovraštvo me je premagovalo. Vzdignil bi pest ter krepko udaril naravnost v lice — a komu? — Res, komu? — Vem: osodi!

"Dete!" — Roka mi je omahnila, pest se mi je odprla... "Dete! Čemu besniš? Tako je od vekomaj pisano v knjigi osode — od vekomaj, slišiš! — Izbrisí teme strani, napiši kakor lepega in veselega na njej... Ne moreš? Čemu pa potem takem besniš? Sironi, dete!"

Se enkrat sem pogledal na okno ter odšel.

Nekaj časa sem blodil po ulicah — nisem vedel, kam naj krenem, nikakoga cilja nisem več videl pred seboj, da bi obračal korake k njemu. Napoled sem zašel v gostilno najzadnjevrste.

V beznicni ni bilo mnogo gostov, a ti, ki so sedeli v njej, so res bili domi v njej; raztirani in umazani, z razoranimi in razuzdanimi obrazi, s kravim očmi, smrdeti po tobaku — tako so sedeli tukaj: umazane postave v umazanem okvirju.

V prvem hipu se mi je zastudila soba, napolnjena z dimom. A natakrica, ki mi je prišla nasproti, je bila mlada in lepa — sedel sem in naročil vina. Pil sem neglo. Vino mi je stopalo v glavo, gosti dim me je mamil, vpitje in kletje pijačnih gostov me je glušilo in me naudajalo z začudenjem: govorili so oblastno in močno, kakor knezi, a vsi so govorili z jezo in ogorčenjem... "Hehe, prijatelj, slabo si jih cenil. Glej, ali ni nekaj tebi sličnega v teh upornih očeh, v teh mogočnih besedah, polnih mračn in mrzkih! Nemara so ti hodili tebi slične pota..."

V glavi mi je šumelo. Podprl sem si jo z roko ter gledal do družbe od tam spodaj, iz blata. In pred menoj se je odprl širok pot: a bil je grozen, poln gnušave, propalosti in prokletstva. In vil se je globoko tja dol... "Glej, po tem so šli: po tem pojdeš tudi ti!"

V glavi se mi je zavrtilo. — "Beži, nemara se še rešiš!"

Ko sem zapustil krčmo, sem blodil še po mestu. "Da se oholadim..." Vrnili sem se po polunoči. Luč je še gorela, in mati je ležala. Ko sem vstopil, se je nekoliko vzrvzvala v postelji. Ozrl sem se postrani na njo: bila je prepadena in blela, gledala me je prestrašeno... "Ali tudi ona vidi pot, ki vede tja dol in ki sem stopil nanj..." Videl sem bol na njenih ustnih in strah v njenih očeh. A danes se mi prvič v življenju ni smila... "Tudi jaz trpm — glej, to je tako pisano."

Cez nekaj dni sem vendar šel h gojnjec Strmško. Sam sebe sem namreč varal in se hotel preveriti, da brezno med nama ni tako globoko in nepremostljivo... "Treba je le krepke volje in močne duše in vse bode premagano, vse spet povravnamo."

Vdova me je sprejela v vidni zaledi. Pogledal sem ji v oči: "Ali ve?" — A njen pogled mi ni povedal ničesar natančnejega... "Najbrž se premaguje iz ozirov na mater."

"Olga zadnje dan nekolikoboleha."

— Pogledal sem jo: stala je pri oknu; šivanje, ki ga je ravnočar imala v delu, je odložila.

"Nemara ste se kaj prehladiši, gojnjecina?" — Samemu so se mi je

čutil sem, da je vse končano. Videl sem brezdanji prepad med nama in vedel, da ji ni moč na zemlji, ki bi ga izpolnila. Solnce, čigar žarki so za kratko dobo predriči obiske ter me ogrevali, se je spet skrilo. Ni bilo čuda: prekletstvo je čulo nad menoj, in z menoj je hodila nesreča — bila je moja dedičina.

Prihodnji dan sem se ogibal Olginega doma. V pisarno sem šel po nasproti strani ulice, dasi mi je bilo tam dalje. Po istem potu sem se zvezčer vrnil.

Ves večer sem presedel doma. Bilo mi je brido in hudo — bil sem izobden in pregnan iz raja. V srcu sem čutil veliko in žalostno praznino. — "Treba jo bo izpolnit, sicer se tvoje življenje izgubi v njej kakor potoček v živini puščavi."

Drugi večer mi je bilo doma nezmočno, moral sem na ulico... Šel sem mimo njenega doma. V sobi je bila luč, okna so bila zastrita... "Vstopil bi, pokleknil pred njo ter jo še enkrat prosil odpuščanja..." A kako naj stopim pred njo, ko naju loči tako globok prepad!... "Da, ko bi bil kakor ona — ne, ko bi bil le nekoliko podoben: nemara bi se usmilila in mi odpustila hipno zmoto. A sedaj me ne umeva: bitje iz drugega sveta je, jaz pa sem dete zemlje, ves sem navezan na zemljo in na njeni nižave."

Nastolil sem se na zid pod oknom... "Vse je končano! Laž — ni končano. Ko bi bilo!"

Ko bi mogel vse izruvati iz srca, vse spomine pogrezniti in neizmerni ocean minljivosti in pozabljivosti! Hmno zmagovalstva in sreče bi zapel!

Lepe želje — tako lepe, kakor bi si zaželel zvezd od tam goru na azurnem nebu. Neizpolnilo!

Zdajci se mi je nekaj vzbudilo v srcu, zazplatali mi navzgor, mi sišlo v grlo ter me dušilo. Roka se mi je v jezni upornosti stiskala v pest. Divje sovraštvo me je premagovalo. Vzdignil bi pest ter krepko udaril naravnost v lice — a komu? — Res, komu? — Vem: osodi!

"Dete!" — Roka mi je omahnila, pest se mi je odprla... "Dete! Čemu besniš? Tako je od vekomaj pisano v knjigi osode — od vekomaj, slišiš! — Izbrisí teme strani, napiši kakor lepega in veselega na njej... Ne moreš? Čemu pa potem takem besniš? Sironi, dete!"

Se enkrat sem pogledal na okno ter odšel.

Nekaj časa sem blodil po ulicah — nisem vedel, kam naj krenem, nikakoga cilja nisem več videl pred seboj, da bi obračal korake k njemu. Napoled sem zašel v gostilno najzadnjevrste.

V beznicni ni bilo mnogo gostov, a ti, ki so sedeli v njej, so res bili domi v njej; raztirani in umazani, z razoranimi in razuzdanimi obrazi, s kravim očmi, smrdeti po tobaku — tako so sedeli tukaj: umazane postave v umazanem okvirju.

V prvem hipu se mi je zastudila soba, napolnjena z dimom. A natakrica, ki mi je prišla nasproti, je bila mlada in lepa — sedel sem in naročil vina. Pil sem neglo. Vino mi je stopalo v glavo, gosti dim me je mamil, vpitje in kletje pijačnih gostov me je glušilo in me naudajalo z začudenjem: govorili so oblastno in močno, kakor knezi, a vsi so govorili z jezo in ogorčenjem... "Hehe, prijatelj, slabo si jih cenil. Glej, ali ni nekaj tebi sličnega v teh upornih očeh, v teh mogočnih besedah, polnih mračn in mrzkih! Nemara so ti hodili tebi slične pota..."

V glavi mi je šumelo. Podprl sem si jo z roko ter gledal do družbe od tam spodaj, iz blata. In pred menoj se je odprl širok pot: a bil je grozen, poln gnušave, propalosti in prokletstva. In vil se je globoko tja dol... "Glej, po tem so šli: po tem pojdeš tudi ti!"

V glavi se mi je zavrtilo. — "Beži, nemara se še rešiš!"

Ko sem zapustil krčmo, sem blodil še po mestu. "Da se oholadim..." Vrnili sem se po polunoči. Luč je še gorela, in mati je ležala. Ko sem vstopil, se je nekoliko vzrvzvala v postelji. Ozrl sem se postrani na njo: bila je prepadena in blela, gledala me je prestrašeno... "Ali tudi ona vidi pot, ki vede tja dol in ki sem stopil nanj..." Videl sem bol na njenih ustnih in strah v njenih očeh. A danes se mi prvič v življenju ni smila... "Tudi jaz trpm — glej, to je tako pisano."

Cez nekaj dni sem vendar šel h gojnjec Strmško. Sam sebe sem namreč varal in se hotel preveriti, da brezno med nama ni tako globoko in nepremostljivo... "Treba je le krepke volje in močne duše in vse bode premagano, vse spet povravnamo."

Vdova me je sprejela v vidni zaledi. Pogledal sem ji v oči: "Ali ve?" — A njen pogled mi ni povedal ničesar natančnejega... "Najbrž se premaguje iz ozirov na mater."

"Olga zadnje dan nekolikoboleha."

— Pogledal sem jo: stala je pri oknu; šivanje, ki ga je ravnočar imala v delu, je odložila.

"Nemara ste se kaj prehladiši, gojnjecina?" — Samemu so se mi je

čutil sem, da je vse končano. Videl sem brezdanji prepad med nama in vedel, da ji ni moč na zemlji, ki bi ga izpolnila. Solnce, čigar žarki so za kratko dobo predriči obiske ter me ogrevali, se je spet skrilo. Ni bilo čuda: prekletstvo je čulo nad menoj, in z menoj je hodila nesreča — bila je moja dedičina.

Prihodnji dan sem se ogibal Olginega doma. V pisarno sem šel po nasproti strani ulice, dasi mi je bilo tam dalje. Po istem potu sem se zvezčer vrnil.

Ves večer sem presedel doma. Bilo mi je brido in hudo — bil sem izobden in pregnan iz raja. V srcu sem čutil veliko in žalostno praznino. — "Treba jo bo izpolnit, sicer se tvoje življenje izgubi v njej kakor potoček v živini puščavi."

Drugi večer mi je bilo doma nezmočno, moral sem na ulico... Šel sem mimo njenega doma. V sobi je bila luč, okna so bila zastrita... "Vstopil bi, pokleknil pred njo ter jo še enkrat prosil odpuščanja..." A kako naj stopim pred njo, ko naju loči tako globok prepad!... "Da, ko bi bil kakor ona — ne, ko bi bil le nekoliko podoben: nemara bi se usmilila in mi odpustila hipno zmoto. A sedaj me ne umeva: bitje iz drugega sveta je, jaz pa sem dete zemlje, ves sem navezan na zemljo in na njeni nižave."

Nastolil sem se na zid pod oknom... "Vse je končano! Laž — ni končano. Ko bi bilo!"

Ko bi mogel vse izruvati iz srca, vse spomine pogrezniti in neizmerni ocean minljivosti in pozabljivosti! Hmno zmagovalstva in sreče bi zapel!

Lepe želje — tako lepe, kakor bi si zaželel zvezd od tam goru na azurnem nebu. Neizpolnilo!

Zdajci se mi je nekaj vzbudilo v srcu, zazplatali mi navzgor, mi sišlo v grlo ter me dušilo. Roka se mi je v jezni upornosti stiskala v pest. Divje sovraštvo me je premagovalo. Vzdignil bi pest ter krepko udaril naravnost v lice — a komu? — Res, komu? — Vem: osodi!

"Dete!" — Roka mi je omahnila, pest se mi je odprla... "Dete! Čemu besniš? Tako je od vekomaj pisano v knjigi osode — od vekomaj, slišiš! — Izbrisí teme strani, napiši kakor lepega in veselega na njej... Ne moreš? Čemu pa potem takem besniš? Sironi, dete!"

Se enkrat sem pogledal na okno ter odšel.

Nekaj časa sem blodil po ulicah — nisem vedel, kam naj krenem, nikakoga cilja nisem več videl pred seboj, da bi obračal korake k njemu. Napoled sem zašel v gostilno najzadnjevrste.

V beznicni ni bilo mnogo gostov, a ti, ki so sedeli v njej, so res bili domi v njej; raztirani in umazani, z razoranimi in razuzdanimi obrazi, s kravim očmi, smrdeti po tobaku — tako so sedeli tukaj: umazane postave v umazanem okvirju.

V prvem hipu se mi je zastudila soba, napolnjena z dimom. A natakrica, ki mi je prišla nasproti, je bila mlada in lepa — sedel sem in naročil vina. Pil sem neglo. Vino mi je stopalo v glavo, gosti dim me je mamil, vpitje in kletje pijačnih gostov me je glušilo in me naudajalo z začudenjem: govorili so oblastno in močno, kakor knezi, a vsi so govorili z jezo in ogorčenjem... "Hehe, prijatelj, slabo si jih cenil. Glej, ali ni nekaj tebi sličnega v teh upornih očeh, v teh mogočnih besedah, polnih mračn in mrzkih! Nemara so ti hodili tebi slične pota..."

V glavi mi je šumelo. Podprl sem si jo z roko ter gledal do družbe od tam spodaj, iz blata. In pred menoj se je odprl širok pot: a bil je grozen, poln gnušave, propalosti in prokletstva. In vil se je globoko tja dol... "Glej, po tem so šli: po tem pojdeš tudi ti!"

V glavi se mi je zavrtilo. — "Beži, nemara se še rešiš!"

Ko sem zapustil krčmo, sem blodil še po mestu. "Da se oholadim..." Vrnili sem se po polunoči. Luč je še gorela, in mati je ležala. Ko sem vstopil, se je nekoliko vzrvzvala v postelji. Ozrl sem se postrani na njo: bila je prepadena in blela, gledala me je prestrašeno... "Ali tudi ona vidi pot, ki vede tja dol in ki sem stopil nanj..." Videl sem bol na njenih ustnih in strah v njenih očeh. A danes se mi prvič v življenju ni smila... "Tudi jaz trpm — glej, to je tako pisano."

Cez nekaj dni sem vendar šel h gojnjec Strmško. Sam sebe sem namreč varal in se hotel preveriti, da brezno med nama ni tako globoko in nepremostljivo... "Treba je le krepke volje in močne duše in vse bode premagano, vse spet povravnamo."

Vdova me je sprejela v vidni zaledi. Pogledal sem ji v oči: "Ali ve?" — A njen pogled mi ni povedal ničesar natančnejega... "Najbrž se premaguje iz ozirov na mater."

"Olga zadnje dan nekolikoboleha."

— Pogledal sem jo: stala je pri oknu; šivanje, ki ga je ravnočar imala v delu, je odložila.

"Nemara ste se kaj prehladiši, gojnjecina?" — Samemu so se mi je

čutil sem, da je vse končano. Videl sem brezdanji prepad med nama in vedel, da ji ni moč na zemlji, ki bi ga izpolnila. Solnce, čigar žarki so za kratko dobo predriči obiske ter me ogrevali, se je spet skrilo. Ni bilo čuda: prekletstvo je čulo nad menoj, in z menoj je hodila nesreča — bila je moja dedičina.

Prihodnji dan sem se ogibal Olginega doma. V pisarno sem šel po nasproti strani ulice, dasi mi je bilo tam dalje. Po istem potu sem se zvezčer vrnil.

Ves ve